

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 6. Bulla Pontificis a Parisiensi Parlamento tanquam abusus supressa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

§. VI.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.*Bulla Pontificis a Parlamentis Parisiensi tanquam abusus suppressa.*

Cum Parisiis Regius Procurator peteret, ut publico decreto a nupera Pontificis Bulla tanquam ab *abusu* provocaretur, cunctisque Regni Præfibus atque Ecclesiasticis Regniq; Ministris, ne illam allegarent, vel executioni darent, inhiberetur, ingens inde exorta est plurium oppositio, ac controversia. Hac super re die vigesima nona Septembris in Regis Palatio habebatur consultatio, cui primus Præses, Argensonius Regii Sigilli Custos, Procurator Regius, Chauvelinus Advocatus Generalis, & Abbas Du Bois intererant: Eiusmodi decretum, quod Pontificiæ Constitutiones supprimerentur, importune petebant Procurator, & Chauvelinus, id vero summo Pontifici admodum injuriosum, novæque contentionis cum Papa fomentum esse censebant Argensonius, Præses atque Abbas du Blois, quorum posterior etiam suadebat, ut Procurator suam orationem prius Regenti examinandam traderet: quo facto Procurator suum sermonem adeo præcipiti lingua recitabat, ut ambo hanc orationem

Dorsann.
pag. 431.
Acta publ.
Const. 492.

nem

Sæc. XVIII. nem rursus prælegi peterent, tantum-
 A. C. 1719. que efficerent, ut Regentis jussu Pro-
 curator plura, eaque acerbiora, qui-
 bus Constitutionem *nec fidei Regulam,*
nec Ecclesiæ legem esse probabat, delere
 juberetur, præterea etiam verba, qui-
 bus falso assererat, quod Rex Oppo-
 nentium a Papa explicationes peten-
 tium preces suo suffragio suffulisset.
 Deletis hisce die tertia Octobris Procu-
 rator Generalis Parlamenti Curiam in-
 gressus, orationem habuit, cujus sum-
 ma hæc est:

„Quamvis habito erga Papam ra-
 tione hucusque cuncta post Constitu-
 tionem *Unigenitus* per Curiam Roma-
 nam edita indulgenter pertulimus, sine
 luculenta tamen officii nostri prævari-
 catione circa Pontificis literas die octava
 Septembris Romæ emanatas silentium
 tenere nefas foret, hæc adeo manifesto Ec-
 clesiæ Canonibus, & Regni legibus
 sunt contrariæ, ut cuncta injuriosa
 contra Episcopos, qui a Christo Judi-
 ces doctrinæ sunt constituti, verba ex-
 aggerare superfluum foret; nam po-
 pulos sub pietatis larva seducere, Ec-
 clesiam perturbare, & veritates Ca-
 tholicas obnubilare dicuntur, & his
 calumniis Papa suam censuram contra
 eos, omnesque, qui Constitutioni suæ suam
 omnimodam obedientiam præstare recusarunt
 vel

vel recusare ausi fuerint, honestare con- Sæc. XVIII.
tendit; hos non amplius ut veros sanctæ A. C. 1719.
Romanæ Ecclesiæ filios agnoscit, sed ab
ejusdem Ecclesiæ charitate segregatos habet,
 omnesque Præsules hortatur, ut suas
 oves a venenatis pascuis arceant, ab
 eorum consortio abstineant, & tanquam
 a communis societatis charitate prorsus alie-
 nos habeant. Tale Judicium Papa
 Romæ publice pronuntiavit contra Re-
 gis subditos, quos tamen juxta immo-
 tas Franciæ leges sub quocunque ob-
 tentu extra Regnum judicare vetitum:
 Hanc sententiam tulit contra Præsules
 nequidem auditos, nec observatis ci-
 vilibus & Canonicis legibus, primis-
 que juris naturæ principiis, & quidem
 in prima instantia, motu proprio con-
 tra veterem Ecclesiæ disciplinam, vi
 cujus Episcopi non nisi a duodecim suæ
 Provinciæ Episcopis judicari valent.
 Jam in primis sæculis Provinciale Tri-
 bunal erat solum unicum Tribunal pro
 criminalibus Episcoporum causis, &
 quamvis postea revisio seu appellatio
 ad S. Sedem Pontifici fuerit asserta,
 non propterea primum Tribunal suam
 auctoritatem a posterioribus Conciliis
 confirmatam amisit. Frustra Romana
 Curia falsis Decretalibus innixa hunc
 usum interrompere moliebatur, nam
 semper reclamabant Episcopi & Magi-
 stratus,

Sæc. XVIII. stratus, & Franciæ Reges firmis principibus, Ecclesiæ Canonibus, omniumque sæculorum usui innixi. Exempla continuati usus sunt Caroli IX. oppositio contra Pium IV. ob Episcopos de Calvinismo accusatos, & Castillonæi Cardinalis 1569. Sententia die 11. & 17. Martii eodem anno, Acta Cleri Gallicani Anno 1645. & 1650. ejusque protestatio Nuntio Pontificio facta & Sententia die prima Aprilis 1710. in causa Episcopi sancti Pontiani (*).

Ast hujus Pontificiæ censuræ obtentus non erat duntaxat acceptandæ Constitutionis repugnantia, sed infallibilitatis suæ doctrinam stabiliendi pruritus, ex hoc motivo nequidem a seipso explicationes peti sustinuit, sed eos Episcopos, qui contra suam Bullam conqueri, vel ejus interpretationem petere

(*) Sane hæc exempla primorum sæculorum vetustatem non redolent: sed valeant in via facti, quantum sonant; melius autem egressent. si vel unicum ab ipsius Ecclesiæ exordio exemplum attulissent legitimæ appellationis ad Concilium a Constitutione *dogmatica*, ni in opem vocare velint appellationem Pelagii, schismatici & Apostatæ Fratris Michaelis de Cesenas, & Lutheri, & quamvis S. Cyprianus restiterit S. Stephano Papæ, non tamen ab eo ad Concilium appellavit.

petere, & remedia sibi a Canonibus & Sæc. XVIII.
 exemplis omnium sæculorum compro- A. C. 1719.
 bata opponere ausi sunt, pœnæ severi-
 tatem adhibuit.

Ante hujus infallibilitatis incu-
 nabula Episcopi eam omni subjectione
 circa ea, quæ per Ecclesiam univer-
 sale decidantur, passim Papæ deci-
 sionibus sese subicere recusarunt, Epi-
 scoporum primi explicationes Pontifi-
 ciorum decretorum petierunt, & san-
 ctissimi Pontifices, Gregorius & Pela-
 gius ad eorum petita benigne respon-
 derunt, imo Alexander VII. rescriptit,
 quod si Papæ rescripta non intelligun-
 tur, vel quid in eis inconueniens re-
 periat, illorum executio suspenda-
 tur, facto recursum ad S. Sedem pro
 vero sensu.

Longe aliter Pontifices postea ege-
 runt, adeo, ut ejusmodi usurpationi-
 bus sese opponere cogeretur Constani-
 tiense & Basileense Concilium, cujus
 tamen auctoritatem Curia Romana in
 dubium vocare conata est, hoc autem
 frustra tentato sæpius aliqua contra
 utriusque Concilii decisionem atten-
 tare studuerunt Pontifices, quibus ta-
 men Gallicanæ libertatis defensores sese
 viis legitimis identidem opposuerunt.

Ex hoc igitur infallibilitatis prin-
 cipio Pontifex supposuit, Constitutio-
 nem

Hist. Eccles. Tom. LXX.

D nem

Sæc. XVIII. nem suam ab universa Ecclesia fuisse
A. C. 1719. receptam, in crimen & Ordinis Eccle-
 siastici injuriam vertit recursum ad lai-
 corum Tribunalia tot Conciliis, & con-
 stanti ac uniformi omnium sæculorum
 usu stabilitum, statuit suam Constitu-
 tionem esse legem Ecclesiæ, & ejus
 acceptationem esse *debitam*, ac pro-
 pterea Episcopos appellantes esse repre-
 hensibiles, eorumque appellationem
*perpetuo damnandam & execrandam ab Ec-
 clesia Romana*; hacque ratione Bullas
 Pii II. & Julii II. & Bullam Cænæ in-
 novare videtur.

Cum autem hæc infallibilitatis prin-
 cipia celeberrimarum Synodorum deci-
 sioni & Maximorum Pontificum senten-
 tiæ contraria in Regno non admittan-
 tur, si publica Magistratus auctoritas
 literas & decreta Pontificia Anno 1714.
 dissimulavit, & ea Anno 1716. missa
 duntaxat divulgari inhibuit, si ex a-
 more pacis speratæ decretum 17. Febr.
 1717. & Paulucci Cardinalis epistola
 silentio fuit dissimulata, si decretum
 1718. 16. Februarii duntaxat fuit sup-
 pressum, silentii hucusque observati
 abusus nupero decreto manifestatus po-
 stulat, ut ad Parlamenti auctoritatem
 recurratur.

Nostro silentio ac moderatione ani-
 matus Pontifex, Episcopos alloqui au-
 det

det his verbis: *Petrum per Nos loquen-* Sæc. XVIII.
tem &c. audet petere debitam & omni- A. C. 1719.
 modam obedientiam, audet non modo
 Episcopos recusantes, sed etiam eos,
 qui suam Constitutionem non cæca obe-
 dientia, sed tanquam Judices post exa-
 men & explicationes acceptarunt, imo
 ipsa etiam Parlamenta, quæ eam ad
 acta non retulerunt, *inobedientes homi-*
nes, veritati non acquiescentes, aberrantes
 &c. vocare. Regni igitur leges tot
 modis labefactatas vindicandi necessitas
 urget, ac denique quia Papa nec Regis
 desiderio nec Episcoporum voto an-
 nuens, omnem conciliationis viam re-
 spuit, atque explicationes dare vel il-
 las approbare recusans Regis subditos ad
 Constitutionem a Parlamento tempe-
 ratam sine restrictione acceptandam ob-
 stringere attentat, hinc Regis subditi
 promerentur, ut eis liceat appellare a
 decreto sub titulo, *Literæ &c.* interim
 vero præcipiatur, ut omnes, qui ejus-
 modi literas tenent, ad Curiam eas de-
 ferant, & quæcunque Pontificis de-
 creta vendere &c. sub gravissimis pœ-
 nis prohibeantur &c.,

Ad hujus declamatoris verba Par-
 lamenti Senatores, qui sine expli-
 catione, maturaque discussione dogma-
 tica Pontificis decreta acceptare, solis
 Ultramontanis, non autem Gallo - Ca-
 tholi-

Sæc. XVIII. tholicis fas esse arbitrabantur, sine ulla
A. C. 1719. discussione aut restrictione sese inclinabant, ac die decima Januarii anno sequenti recoctis ejusdem Procuratoris rationibus subjungere, quod insuper timendum, ne Curia Romana opiniones Ultramontanas ex obliquo in Regnum his temporibus invehere molia-
 tur per Religiosos, quorum Superiores Generales Romæ morantur, eoquod ex istis Superioribus nonnulli circa Constitutionem decreta Pontificiis literis haud absona in Franciam ad suos Religiosos miserunt, prout ejusmodi decretum a P. Carolo Comacioli Carmelitarum Generali ad P. Dionysium Dufau Parisini Conventus Priorem hoc anno die sexta Decembris transmissum, quod incipit: *Quod permolesto ac plane acerbo dolore percussi sumus &c.* in Curia manus incidit. Ex his igitur rationibus Parisiensis Curia Pontificis literas: *Pastoralis Officii* tanquam *abusivas* declaravit, P. Generalis Carmelitani literas typis editas suppressit, cunctis Religiosis quascunque literas circa Constitutionem recipere, legere &c. omnibusque Franciæ Præsulibus, Ecclesiasticis &c. Pontificum decreta, vel alias Romanæ Curia literas sine Regis diplomate, sub pœna publicæ tranquillitatis

tis perturbatoribus statuta recipere, *Sæc. XVIII.*
legere &c. inhibuit. *A. C. 1719.*

§. VII.

Cardinalis Noaillii Archiepiscopi Pa-
risiensis mandatum ad suæ Diæ-
cesis Clerum sæcularem &
Religiosum.

Cum Noaillius ceteroquin Religiosus *Acta publ.*
ac prudentissimus Vir probe nosset, *Const. 582.*

quod ipse ex utriusque Cleri Ecclesia-
sticis in sua Diæcesi morantibus non
paucis ingentem præberet offensionem,
hique ejus orthodoxiam suspectam ha-
berent, hinc declarationem, quam
Galli *mandatum* vocant, hoc anno die
tertia Octobris, ad omnes Ecclesiasti-
cos transmisit, cujus summa erat hæc:

„Literis nuper a summo Pontifice
ad omnes fideles directis ac Romæ pu-
blice affixis oompellor, ut vocem meam
exaltem, & querelas meas ad universæ
Ecclesiæ Tribunal deferam: dum to-
tus in eo eram, ut Constitutione *Uni-*
genitus passim abutentes coercerem, ve-
ritatem, sacræque Sedis honorem &
Episcopatus jura defenderem, necnon
solidam pacem Gallicanæ Ecclesiæ pro-
curarem, tunc dissensionum, ac tumul-
tum Patroni unice eo intenti erant,
ut meam fidem summo Pontifici su-

D 3 spectam